

ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ - ਸਬਦ ੭

ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ
ਸਲੋਕ, ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ੧੩੭੮

ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥
ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥

ਸਾਰ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਅਸਹਿ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਮਾਰੂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਹਿਣ-ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਿਬੇਕ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਨਮ-ਜਾਤ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ, ਪ੍ਰਗਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸੂਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥
ਜਨਮ-ਜਾਤ ਬਿਬੇਕ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੂਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ, ਰਹੱਸਮਈ ਅੱਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥
ਮੇਰੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਭਾਲਦਾ ਹੋਇਆ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਸੜ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। (੩)

ਤੱਤ: ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਈ ਡੂੰਘਾ ਬਿਬੇਕ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਕਦਮੀ

Oneness In Diversity Research Foundation

ਵੈੱਬਸਾਈਟ: OnenessInDiversity.com

ਈਮੇਲ: onenessindiversityfoundation@gmail.com